

Frode Jakobsen om modstandskampens betydning

Frode Jakobsen var medlem af Frihedsrådet og en af modstandsbevægelsens mest fremtrædende ledere. I en radiotale den 4. maj 1965 i anledning af 20 års dagen for befrielsen forholdt han sig til diskussionen om modstandskampens betydning.

Hvad var meningen med det hele?

Ikke at tage hævn. Ikke at det danske folk skulle blive bedre mennesker – så måtte vi jo være naive! Ikke at den næste generation skulle blive klogere. Nej, vi kæmpede simpelthen for at være med – i al beskedenhed – til at slå nazisterne. Og det er jo – lykkeligvis – det, der er sket! Derfor er al snak om, at det var forgæves, meningsløs tale.

Modstandskampens betydning? Det var ikke noget, vi spekulerede over. Der var noget, der var ondt og forfærdeligt. Og det var ved at vinde magten i verden. Så kunne man da ikke andet end gå ud og slås mod det. Slås med angst i sit hjerte, angst for, at det ikke skulle kunne nytte, angst for, at vi var for svage. Men der var da ikke andet at gøre.

Så kan eftertanken komme bagefter. Så kan man rationalisere ens egne instinktive handlinger, dvs. finde forklaringer på dem, som man dengang ikke selv vidste af – forklaringer, der kan vise, hvor klog man egentlig altid har været.

Men det, der skabte modstandsbevægelsen, det var ikke spekulationer over en modstandsbevægelses betydning. Det var simpelthen det, at hvis man er et rigtigt levende menneske, så slås man mod det, man finder er ondt, så slås man for det, man anser for ret.